CULTUURRAAD

VOOR DE

NEDERLA 'NDSECULTUURGEMEENSCHAP

Zitting 1974- 1975 Nr. 8

HANDELINGEN

Vergadering van dinsdag 21 januari 1975

INHOUDSOPGAVE

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Afwezig met kennisgeving, blz. 130

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verzending, blz. 130

BOODSCHAP, blz. 130

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Intrekking, blz. 130

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren K. Blanckaert, H. Boel, M. Coppieters en A. Kempinaire, betreffende de samenstelling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. — 104 (1974-1975) — nr. 1.

Indiening, blz. 130

Vraag om spoedbehandeling,

Sprekers: de heren E. Leemans; M. Coppieters, blz. 130

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

VRAGEN (R.v.O. art. 52)

— van de heer M. Coppieters tot de Minister van Nationale Opvoeding over het uitbrengen van een algemeen verslag betreffende het VSO en het VLO, blz. 130

— van de heer P. De Vlies tot de Minister van Sociale Voorzorg over de niet-naleving van de taalwetten door ziekenfondsfederaties in Brabant, blz. 132

— van de heer W. Kuijpers tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden, naar aanleiding van de onverantwoorde ontslagen in organisaties voor jongeren- en volwassenenwerk, over het uitblijven van een passend statuut voor de sociaal-culturele werker in Vlaanderen, blz. 133

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 134

VOORSTEL VAN DECREET van de heer L. Lindemans C.S. tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming — 28 (B.Z. 1974) — nrs. 1 (omslag) tot 4; 51 (1972-1973) — nrs. 1 en 2.

Voortzetting van de algemene bespreking

Spreker : de heer E. Vankeirsbilck, rapporteur, blz. 134

Artikelsgewijze behandeling

Sprekers : de heren R. Vandezande, Leo Lindemans, P. De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg, P. De Vlies, blz. 135

VOORSTEL VAN DECREET betreffende het bewijs van de kennis van het Nederlands in de arbeidsgeneeskundige diensten

Naamstemming, blz. 139

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren K. Blanckaert, H. Boel, M. Coppieters en A. Kempinaire betreffende de samenstelling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie — 104 (1974-1975) — nr. 1.

Algemene bespreking

Spreker: de heer M. Coppieters, blz. 140

Naamstemming, blz. 141

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Benoeming van de 13 vaste en de 13 plaatsvervangende Nederlandstalige leden, blz. 142

VRAAG OM UITLEG (R.v.O. art. 49) van de heer M. Coppieters tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de organieke onafhankelijkheid en de deontologische zelfstandigheid vande BRT

Sprekers: de heer M. Coppieters, mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden en de heer L. Van Geyt, blz. 142

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN, blz. 148

VRAGEN (R.v.O. art. 51)

Schriftelijke vragen en antwoorden, blz. 148 ■

VOORZITTER :

De heer J. BASCOUR, Voorzitter

De heren **B. Van Hoorick** en **Leo Lindemans, Secretarissen, nemen plaats aan het Bureau.**
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.
De vergadering wordt geopend om 14.10 uur.

De Voorzitter : Dames en Heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De Voorzitter: Ik deel de Raad mee, dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden:
H. Goemans, I. Julliams, J. Mangelschots, M. Verlackt-Gevaert, gezondheidsredenen ;
H. Adriaensens, P. De Keersmaeker, R. Hulpiau, A. Kempinaire, H. Leynen, Luc Martens, F. Tanghe en M. Vandewiele, (Europees Parlement Straatsburg), buitenslands ;
A. Bourgeois, P. Poortmans, E. Vandersmissen, A. Verspeeten en A. Vlerick, ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verzending

De Voorzitter: De volgende voorstel van decreet werd ingediend en naar de bevoegde Commissie verzonden :

— Voorstel van decreet van de heer **W. Content** C.S. houdende organisatie van een omscholing voor de licentiaten in de geschiedenis — nr. 103/1.
Verzonden naar de Commissie voor onderwijs.

BOODSCHAP

De Voorzitter: Vanwege de Conseil culture1 de la Communauté culturelle française heb ik een brief ontvangen waarin wordt medegedeeld dat deze Raad ter vergadering van 17 december 1974 de vaste en plaatsvervangende Franstalige leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie heeft benoemd.
— *Ter kennisgeving*

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Intrekking

De Voorzitter: Het voorstel van resolutie van de heren **Blanckaert** en **Kempinaire** betreffende de samenstelling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie werd door de auteurs ervan ingetrokken — 98 (1974-1975) — Nr. 1.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren K.Blanckaert, H. Boel, M.Coppieters en A. Kempinaire, betreffende de samenstelling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Indiening

De Voorzitter: Door de heren **Blanckaert, Boel, Coppieters** en **Kempinaire** wordt heden gezamenlijk een nieuw voorstel van resolutie betreffende de samenstelling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie ingediend, waarvan de tekst in de zaal werd rondgedeeld — 104 (1974-1975) — nr. 1.

Vraag om spoedbehandeling

De heer Leemans : Mijnheer de Voorzitter, mag ik voor dit voorstel van resolutie de spoedbehandeling vragen ?

De Voorzitter : De heer Coppieters heeft het woord.

De heer M. Coppieters: Mijnheer de Voorzitter, ik sluit mij aan bij de vraag van de heer Leemans.

De Voorzitter : Voor het voorstel van resolutie van de heren **Blanckaert, Boel, Coppieters** en **Kempinaire** betreffende de samenstelling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie wordt de spoedbehandeling gevraagd.
Is de Raad het daarmede eens *? (Instemming)*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter: Vermits de Raad zijn eenparige instemming met de gevraagde spoedbehandeling betuigt, stel ik voor in afwijking van artikel 45, nr. 1, van het Reglement van Orde, de bespreking en de naamstemming over bedoeld voorstel van resolutie onmiddellijk na de naamstemming over het afgehandelde voorstel van decreet van de heer Lindemans C.S. tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, te houden.
Geen bezwaar *? (Instemming)*
Aldus is besloten.

VRAGEN (R.v.O. art. 52)

Vraag van de heer M. Coppieters, lid van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeen-

schap gericht tot de Minister van- Nationale Opvoeding, betreffende het uitbrengen van een verslag over het VSO en het VLO.

De Voorzitter : Dames en Heren, Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Coppieters tot de Minister van Nationale Opvoeding over het uitbrengen van een algemeen verslag betreffende het VSO en het VLO.
De heer Coppieters heeft het woord.

De heer M. Coppieters *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, mevrouw en heren Ministers, waarde Collega's, terwijl de meest tegenstrijdige en soms verontrustende geruchten in de kringen van leerkrachten en ouders en zelfs ver daarbuiten de ronde doen aangaande de vernieuwing van het secundair onderwijs en van het lager onderwijs, werd tot op vandaag hierover geen enkel verslag uitgebracht.
Dit komt ons onaanvaardbaar voor, meer in het bijzonder wat het VSO betreft, daar de gevolgen van die vernieuwing zich op verschillende vlakken pijnlijk doen voelen. De toekomst van duizenden leerlingen en van honderden leerkrachten staat op het spel.
Wil de Minister ons mededelen:

1° of er reeds een algemeen verslag over het VSO werd opgesteld ;

2° zo ja, hoe en wanneer het zal worden ingediend bij deze Raad ?

Wil de Minister ons dezelfde gegevens mededelen inzake het VLO ?

De Voorzitter: De heer De Croo, Minister van Nationale Opvoeding, heeft het woord.

De heer H. De Croo, Minister van Nationale Opvoeding *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, geachte Collega's, ziehier mijn antwoord op de mondelinge vraag van collega Coppieters, over het algemeen verslag betreffende het vernieuwd secundair onderwijs en het vernieuwd lager onderwijs.
In mijn antwoord moet ik eerst een aantal statistische gegevens naar voren brengen.
1° Deze statistiek heeft in de eerste plaats betrekking op een aantal instellingen met traditioneel en met vernieuwd secundair onderwijs voor het huidige schooljaar 1974- 1975.

	Rijk	Provincies	Gemeenten	Vrij
Met VSO	177	3	49	60
Traditioneel	116	28	52	914 (*)

(*) In het cijfer 914 zijn begrepen de 196 vrije autonome beroepsscholen

2° De schoolbevolking van het onderwijs met volledig leerplan die tijdens het vorige schooljaar reeds bij de vernieuwing betrokken was, en dus ook diegenen die nog in een traditionele onderwijsvorm ondergebracht waren :

	L.S.	H.S.	V.S.O.
Scholen voorheen behorende tot het M.O.			
Rijk	26 024	16 645	22 440
Provincies	552	457	—
Gemeenten	847	1 253	3 541
Vrij	85 034	57.847	6 694
Totaal	112 457	76 202	32 675
Scholen voorheen behorende tot het T.O.			
Rijk	11 189	9 833	6 363
Provincies	6 380	3 329	1465
Gemeenten	11 617	6 741	3 225
Vrij	110 595	53 205	5064
Totaal	139 781	73 108	16 117

Wat de belofte betreft verslag uit te brengen aan het Parlement, die zit vervat in de regeringsverklaring van de regering Leburton en wel onder de volgende bewoordingen :
„De regering zal, wat het rijksonderwijs betreft, ieder jaar in de maand mei, ten behoeve van de parlementsleden een uitvoerig verslag publiceren, waarin enerzijds de resultaten van de vernieuwing worden toegelicht en anderzijds de initiatieven voor het volgende schooljaar zullen worden omschreven. Dit verslag zal onder meer een commentaar bevatten van de Pedagogische Instituten van de Rijksuniversiteiten en van de bevoegde inspectiekorpsen".
Zowel mijn achtbare voorganger als ikzelf, en dit nog voor het laatst ter gelegenheid van de bespreking van de begroting 1974 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, hebben beloofd dit punt uit de regeringsverklaring na te komen. Om redenen die u allen kent, nl. de regeringswisseling van het voorjaar 1974, kon geen verslag aan de parlementsleden worden voorgelegd.
Het VSO-rapport is thans, op mijn herhaald aandringen bij de administratie vrijwel klaargekomen. Ik kan dus met de voorzitters van de wetgevende vergaderingen afspreken, wanneer en onder welke vorm ik er kennis kan van geven. Het zal de Cultuurraad wel niet verwonderen dat de bevindingen niet zeer positief zijn. Er wordt dan ook hard gewerkt aan het bijsturen waar zulks nog mogelijk is en aan het herwerken van het modulair systeem.
In december jl. in de Senaatscommissie voor onderwijs, waarvan de geachte interpellant lid is, heb ik een uiteenzetting gegeven in verband met de verdere objectieven die ik meen te moeten

nastreven. Het wordt meer en meer mijn overtuiging, dat wij na een polyvalente VSO-opleiding gedurende de aanvangsperiode van het secundair onderwijs, b.v. gespreid over drie jaar, zullen moeten komen tot het zogenaamd lineair systeem voor de laatste vier opleidingsjaren van het secundair onderwijs. Wij zouden dus opnieuw met een soort van afdelingen gaan werken, weliswaar met brede gemeenschappelijke stammen, om de overgangen mogelijk te maken zolang die zinnig haalbaar zijn. We hopen door middel van een vernieuwing in het lager onderwijs ook beter voorbereide leerlingen in het secundair onderwijs te krijgen.
De geachte vraagsteller heeft het in dit verband over een verslag dat hij eveneens verwacht inzake het VLO.
Ik kan onmiddellijk zeggen dat wat het lager onderwijs betreft het nog te vroeg is om een verslag neer te leggen.
Het project wordt georganiseerd in drie zogenaamde kernen die bestaan uit telkens een groep van drie scholen. Elke kern omvat een rijksschool, een gemeenteschool en een vrije school en de inplanting werd zodanig gekozen dat een kern het stedelijk milieu vertegenwoordigt, een andere de provinciestad en de derde het landelijk milieu. Het begeleidingsteam bestaat uit 10 leden behorende tot de twee grote *strekkingen.* Daarnaast werd ook in een steungroep en een verantwoordingsgroep voorzien. Er. wordt niet vertrokken van een vastgelegd concept, maar men kan het zo formuleren dat gezocht wordt naar motiveringen en middelen tot vernieuwing.
Het project is gestart in september 1973 en in de loop van het schooljaar 73-74 werden vier interimrapporten neergelegd. De doelstellingen zijn, zoals de geachte vrager het reeds zal begrepen hebben, eerder theoretisch.
Het is duidelijk dat dit project zal moeten worden geïntegreerd in een werkelijk concreet streven naar vernieuwing. Dit streven kan wellicht worden gebaseerd op het plan dat ik ook in de senaatscommissie voor' Nationale Opvoeding voorgesteld heb. Dit plan voorzag in zekere mate in een integratie tussen het laatste jaar kleuteronderwijs en het huidig le en 2e jaar lager onderwijs. Gedurende deze periode zou zonder het vasthouden aan de leeftijd gestreefd worden naar het verwerven van alle technieken. Alweer niet precies leeftijdsgebonden zou worden overgestapt naar een 2e cyclus van 3 jaar waarin dan de werkelijke voorbereiding op het secundair onderwijs zou gebeuren.
We zoeken nu naar de middelen om het zoëven genoemde VLO-project en de nieuwe visie op het lager onderwijs in één experimenteel project onder te brengen.
Een rapport daarover mag dus nog niet zo vlug worden verwacht.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer P. De Vlies tot de Minister van Sociale Voorzorg over de niet-naleving van de taalwetten door ziekenfondsfederaties in Brabant.

De Voorzitter: Dames en Heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer P. De Vlies tot de Minister van Sociale Voorzorg over de niet-naleving van de taalwetten door ziekenfondsfederaties in Brabant.
De heer De Vlies heeft het woord.

De heer P. De Vlies *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, mij werden verschillende recente bescheiden en oproepingsbrieven (b.v. ter verschijning voor de medische adviseur) voorgelegd door bewoners van de arrondissementen Leuven en Halle-Vilvoorde, die verwonderd waren tweetalige formulieren, met het Frans vooraan, te ontvangen.
Zij gaan uit van de Federatie van Socialistische Mutualiteiten van Brabant, F. de Champagnestraat, Brussel en het Verbond van de Liberale Mutualiteiten van Brabant, Koninginneplein 51-52, Brussel 3.
Het is de geachte Minister bekend dat de Federatie van Socialistische Mutualiteiten van Brabant systematisch tweetalige formulieren blijft gebruiken voor haar fondsleden in Vlaams-Brabant, hoewel de geachte Minister mij in antwoord op twee schriftelijke vragen reeds geschreven heeft dat de nodige richtlijnen werden gegeven om de taalwet te doen toepassen.
Fondsleden die uit Vlaams-Brabant tweetalige controleformulieren, oproepingsbrieven, betalingsaanmaningen enz. ontvangen, vragen mij of zij het recht hebben deze documenten naast zich neer te leggen, daar zij ingevolge een decreet van deze Cultuurraad onwettelijk zijn.
Persoonlijk ben ik geneigd de aangeslotenen de raad te geven voortaan geen gevolg meer te geven aan dergelijke onwettige oproepingsbrieven.
De Minister gelieve ons hierover voor te lichten opdat de ziekenfondsen en de fondsleden precies hun rechten en plichten zouden kennen.

De Voorzitter: De heer De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg heeft het woord.

De heer P. De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ter gelegenheid van een onderzoek bij de Socialistische Federatie werd vastgesteld dat al de documenten waarom werd gevraagd eentalig zijn. Medegedeeld werd dat ook de eentalige lidmaatschapsboekjes sinds een drietal maanden in druk werden gegeven.
Tevens is men de inschakeling van een computer voor te bereiden met het oog op een vlugge en efficiënte bediening van de leden. De individuele gegevens bestemd voor de computer (input) bevat-

ten een aanduiding die de taalrol van het lid vaststelt.
Wat het Verbond van Liberale Mutualiteiten van Brabant betreft werd het volgende vastgesteld:
1. het lidmaatschapsboekje is binnenin tweetalig : de omslag is voor het arrondissement Leuven en het gebied Halle eentalig Nederlands, voor het gebied Vilvoorde voorlopig nog tweetalig ; de nieuwe lidmaatschapsboekjes voor dit gebied zullen eentalig zijn, steeds wat de omslag betreft ;
2. andere formulieren b.v. betreffende wijziging in de gezinstoestand, uitnodigingen voor doktersbezoek zijn tweetalig ;
3. betalingsdocumenten zijn eentalig Nederlands.

Ingevolge dit onderzoek zal ik de betrokken verbonden nogmaals wijzen op hun verplichtingen die de taalwetten ze opleggen. Elke nietigheid die het gevolg is van een overtreding van de taalwetgeving kan de financiële verantwoordelijkheid van de betrokken verzekeringsinstellingen in het gedrang brengen.

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag van de heer W. Kuijpers gericht tot de-Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden, naar aanleiding van de onverantwoorde ontslagen in organisaties voor jongeren- en volwassenenwerk, over het uitblijven van een passend statuut voor de sociaal-culturele werker in Vlaanderen

De Voorzitter : Dames en Heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer W. Kuijpers tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden, naar aanleiding van onverantwoorde ontslagen in organisaties voor jongeren- en volwassenenwerk, over het uitblijven van een passend statuut voor de sociaal-culturele werker in Vlaanderen.
De heer Kuijpers heeft het woord.

De heer W. Kuijpers *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte Vergadering, de sociaal-culturele werker is een persoon die door haar of zijn deskundigheid in de gemeenschap veranderingsprocessen op gang brengt en ze begeleidt met het oog op een beter en meer aangepast deelnemen van de mensen aan het maatschappelijk leven.
Deze bepaling wordt bevestigd door een van de besluiten van het Europees Symposium over het statuut, de opleiding en de beroepsplichtenleer van de sociaal-culturele werker, dat op initiatief van de Raad van Europa in november 1974 te Brussel werd gehouden. In de slotzitting ervan verklaarde de Minister dat zij welwillend rekening zou houden met de besluiten van deze bijeenkomst.

Algemeen wordt aanvaard dat de sociaal-culturele werker niet in de eerste plaats in dienst staat van zijn/haar opdrachtgever, maar wel van de mensen waartussen hij/zij werkt. In Vlaanderen oefenen op dit ogenblik een vijfhonderdtal personen deze functie uit in het jongeren- en volwassenenwerk. Wanneer wij nu vaststellen dat de jongste tijd ongeveer 10 percent van die mensen ontslagen worden door de besturen van de instellingen van waaruit ze werkzaam werden, dan meen ik dat we mogen gewagen van een crisistoestand.
De meeste ontslagen werden gegeven zonder enige inspraak van de groepen waarbij de sociaal-culturele werker zijn/haar taak volbracht. Nochtans is hij/zij in de eerste plaats de opdrachthouder van de basis van wie hij/zij het vertrouwen kreeg. Het kan toch niet mogelijk zijn dat alleen meestal weinig inhet werk betrokken besturen, uitgaande van een voor hen vastliggend ontwikkelingsschema, louter op administratieve en juridische gronden een ontslagoordeel vellen. In dit verband mag men niet verwijzen naar het bedrijfsleven (of zelfs naar het onderwijs), want het vormingswerk is juist ontstaan als een aanvullende pool. Het is toch duidelijk dat, gezien het groepsverband waarin de sociaal-culturele werker optreedt, eveneens de collega's uit de staf hun opmerkingen in verband met ontslagen dienen uit te spreken.
Wanneer onze maatschappij gemeend heeft de uitoefening van bepaalde beroepen te moeten beschermen via een orde of dergelijke organismen, dan menen wij dat het gepast is dat het uiterst kwetsbare beroep van sociaal-cultureel werker dezelfde bescherming verdient.
Indien er ergens verfijnde democratie dient aanwezig te zijn, dan is het zeker hier waar de „bevordering van de democratie" dient plaats te grijpen. Hieruit volgt dat het sociaal-cultureel vormingswerk niet ingekapseld of bevoogd mag zijn door een of andere mantelorganisatie.
Graag vernamen we van mevrouw de Minister in hoeverre zij overweegt via de decretering in de Cultuurraad een aangepast statuut aan de sociaal-culturele vormingswerkers te bezorgen.
Bovendien zou ik willen vernemen of de ontslagenen op enigerlei wijze hoger beroep kunnen aantekenen via een klachtenrecht bij de nog op te richten Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De Voorzitter: Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

Mevrouw R. De BackerVan Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik meen aan het geachte Lid te kunnen antwoorden dat wij zijn bekommernissen omtrent een aangepast statuut

voor de sociaal-culturele vormingswerker delen, Wij hebben dan ook niet nagelaten, waar het nu reeds mogelijk is, een aantal statutaire schikkingen te treffen.
ZQ wens ik op de eerste plaats te verwijzen naar het decreet van 16 juli 1973 betreffende de toekenning van weddetoelagen aan cultuurfunctionarissen in de erkende culturele centra. Hierin bepaald artikel 7, § 1, dat de Koning de voorwaarden tot aanwerving en het statuut van de staffunctionarissen zal bepalen.
Een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de aanwerving, het statuut en de weddetoelagen van de staffunctionarissen van de erkende Nederlandstalige culturele centra, is voor advies voorgelegd aan de Hoge Raad voor de Volksopleiding.
Weliswaar beperken de statutaire schikkingen van dit koninklijk besluit zich tot de staffunctionarissen van de culturele centra, maar het koninklijk besluit zal ongetwijfeld richtinggevend zijn voor het statuut van de culturele werkers, die tevens tewerkgesteld zijn in de andere sectoren van het culturele werk.
Overigens zijn nu reeds heel wat statuaire schikkingen in voege, vermits de sociaal-culturele werkers, ofwel in overheidsdienst — bij voorbeeld als gemeentelijk of provinciaal personeel — zijn tewerkgesteld, waarbij hun een administratiefrechtelijk statuut is gewaarborgd. Ofwel zijn zij tewerkgesteld in de particuliere sector, waarbij zij zich kunnen beroepen op sociaal-rechtelijke overeenkomsten.
Verder wil ik erop wijzen dat in de ontwerpen van decreten, die dienen uitgevaardigd met het oog op de uitbouw van de verschillende sectoren van het cultureel werk, steeds statutaire schikkingen voor het personeel dienen getroffen om in aanmerking te komen voor erkenning.
Wat de noodzaak van bescherming van de sociaal-culturele werkers betreft in de uitoefening van hun beroep tegen eventuele misbruiken, wil ik er tevens op wijzen dat de wetgever uitdrukkelijk mogelijke misbruiken heeft willen voorkomen.
Anderzijds wil ik er toch ook op wijzen dat het vrij aangegane professionele engagement in een instelling of organisatie tevens impliceert dat men zich vrijwillig houdt aan de normen en afspraken die gelden binnen deze organisatie of instelling.
Het decreet op de weddetoelagen aan de cultuurfunctionarissen van de culturele centra bepaalt dat de Raad van Bestuur, en niet de organiserende overheid bevoegd is voor de programmatie en de culturele inhoud van de eigen activiteiten van het cultureel centrum. En dat noch de beheersorganen, noch de directie van het cultureel centrum, recht hebben op tussenkomst in de programmering en de culturele inhoud van de activiteiten die er plaatshebben op initiatief van de groeperingengebruikers.
Het vermijden van misbruiken was ook een van de zorgenkinderen van het Cultuurpact. Wel, artikel 17 van de Cultuurpactwet en het Cultuurpactdecreet bepaalt dat de programmatie of de inhoud van de activiteiten die plaatsgrijpen in de culturele infrastructuur van de overheid niet het voorwerp mogen zijn van enige inmenging vanwege de overheden of van de bestuurs- en beheersorganen, behalve wat betreft de maatregelen die behoren tot het strafrecht, het sociaal recht, het belastingrecht, de economische reglementering en onverminderd de grondwettelijke waarborgen.
Artikel 20 stelt dat de aanwerving, de aanwijzing, de benoeming en de bevordering van het personeel met culturele functies in alle openbare instellingen, besturen en diensten van het cultuurbeleid geschieden volgens het beginsel van rechtsgelijkheid, zonder ideologische of filosofische discriminaties.
Als personeelsleden met culturele functies in overheidsdienst krachtens deze bepalingen zich het slachtoffer achten van ideologische of filosofische discriminatie, dan kunnen zij een klacht indienen bij de Vaste Cultuurpactcommissie. *(Applaus op de banken van de meerderheid).*

De Voorzitter: Het incident is gesloten.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden

De Voorzitter: Dames en Heren, in verband met de samenstelling van de commissies, wordt door de C.V.P.-Cultuurfractie de volgende wijziging in de Commissie jeugdbeleid, permanente vorming en sport voorgesteld:

- vaste leden: de heer G. Monard vervangen door mevrouw **W. Demeester-De Meyer ;**
- plaatsvervangende leden : mevrouw **W. Demeester-De Meyer** vervangen door de heer **G. Monard.**

Is de Raad het daarmee eens *? (Instemming)*
Aldus is besloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer L. Lindemans tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming -28 (B.Z. 1974) — nrs. 1 (omslag) tot 4 — 51 (1972-1973) — nrs. 1 en 2.

Voortzetting van de algemene bespreking

De Voorzitter: Aan de orde is de voortzetting van de beraadslaging en de stemmingen over het voorstel van decreet van de heer L. Lindemans C.S. tot aanvulling van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming.

De heer Vankeirsbilck, rapporteur, heeft het woord.

De heer E. Vankeirsbilck, rapporteur *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte Collega's, bij het einde van de algemene bespreking omtrent het voorstel van decreet van de heer Lindemans meen ik, als verslaggever, nog een aantal beschouwingen te moeten geven.

1. Uit de opmerkingen van de achtbare collega's Vandezande, Devlies en Rik Vandekerckhove blijkt dat zij niet kunnen akkoord gaan met de interpretatie van de heer Minister van Tewerkstelling en Arbeid, waarbij deze laatste stelt dat dit voorstel van decreet niet van toepassing zou zijn in de relatie van de arbeidsgeneesheer t.o.v. de geneesheer-specialist.
In antwoord daarop zouden wij kunnen stellen dat vanuit juridisch standpunt deze interpretatie misschien kan worden onderschreven doch enkel en alleen voor zover ze de mondelinge relatie tussen de arbeidsgeneesheer en de geneesheer-specialist betreft. Wanneer deze relatie echter resulteert in een geschreven dokument voor het medisch dossier, moet zij beschouwd worden als een integrerend deel van dit bundel en valt zij zonder twijfel onder toepassing van het decreet van 19 juli 1973 en is het gebruik van het Nederlands verplicht.

2. De heer Vandezande heeft daarenboven nog op het volgende gewezen. Dit decreet heeft in de eerste plaats de valorisatie van het Nederlandstalige diploma tot doel en niet alleen de toepassing van de taalwetten.
Er werd door mij niet beweerd dat het hier gaat om de toepassing van de taalwetten, wel dat dit voorstel van decreet het taalgebruik wil regelen in de arbeidsgeneeskundige diensten werkzaam in de Nederlandse cultuurgemeenschap. In zijn toelichting bij het voorstel heeft de heer Leo Lindemans terecht onderstreept dat de taalregeling in deze diensten gebrekkig en ontoereikend is. De territoriale bevoegdheid van vele interbedrijfsgeneeskundige diensten strekt zich uit aan weerszijden van de taalgrens. Deze diensten ontsnappen aldus aan de toepassing van artikel 1 $2, tweede lid van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 betreffende de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het lag in de bedoeling van de indieners van dit voorstel van decreet het gebruik van het Nederlands verplicht te maken voor de arbeidsgeneeskundige diensten werkzaam in de Nederlandse cultuurgemeenschap. Via een afzonderlijk decreet willen zij dus de leemte in het genoemde koninklijk besluit aanvullen.
Hier rijst echter de vraag hoe de verplichte kennis van het Nederlands vereist voor het verplicht gebruik van de Nederlandse taal kan worden gewaarborgd ?
In zijn advies van 25 januari 1974 onderstreept de Raad van State zeer duidelijk dat alleen het diploma een reële garantie biedt wat het gebruik der taal betreft. De valorisatie van het Nederlandstalige diploma vloeit dus voort uit het feit dat het verplichte gebruik van het Nederlands vereist dat de kennis ervan bewezen wordt.
Een tweede beschouwing van de heer Vandezande maakt melding van het feit dat drie. commissieleden tegen artikel 2 van het voorstel zouden hebben gestemd. Mag ik erop wijzen dat ik met betrekking tot de uitslag van de stemming in de commissie bij mijn inleiding enkel en alleen de einduitslag waarbij het voorstel van decreet éénparig werd aangenomen bij drie onthoudingen heb vermeld.. Onder punt VI van mijn verslag is echter duidelijk vermeld dat artikel 2 werd aangenomen met 11 stemmen vóór en 3 tegen, zoals de heer Vandezande terecht heeft onderstreept.
Wat zijn bezorgdheid voor misbruiken betreft kan ik er de geachte heer Vandezande op wijzen dat deze als gevolg van het subamendement van de heer Rombaut in de toekomst bijna onmogelijk zullen zijn. De afwijking met 10 jaar voorgesteld in het amendement van de heer Bascour werd gewijzigd. Enkel de geneesheren die op het ogenblik van het inwerkingtreden van dit decreet houder zijn van een franstalig diploma van doctor in de geneeskunde en een nederlandstalig humaniora-diploma, zullen hun aktiviteit kunnen uitoefenen in een arbeidsgeneeskundige dienst werkzaam in de Nederlandse Cultuurgemeenschap.
Tenslotte is het onbetwistbaar dat de taal van het medisch dossier het Nederlands moet zijn. Die materie wordt geregeld door het decreet van 19 juli 1973, hetgeen trouwens bevestigd wordt door het advies van de Raad van State dat ter zake werd uitgebracht op 25 januari 1974.
Geachte Collega's, mag ik dan u ook uitnodigen na de artikelsgewijze bespreking, dit voorstel van decreet van de heer Lindemans te willen goedkeuren.*(applaus op de banken van de meerderheid).*

De Voorzitter: Dames en Heren, aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking voor gesloten.

Artikelsgewijze behandeling

De Voorzitter: Thans gaan wij over tot het onderzoek en de stemming van de artikelen van het ontwerp van. decreet.
De tekst van de Commissie wordt als basis genomen van de bespreking.

Artikel 1

De arbeidsgeneeskundige dienst, bedoeld in artikel 104 van het Algemeen Reglement voor de

Arbeidsbescherming; kan slechts worden waargenomen door geneesheren en personeelsleden die het bewijs van een werkelijke kennis van het Nederlands hebben geleverd. Dat bewijs wordt geleverd, naar gelang van het geval, door een Nederlandstalig diploma van doctor in de geneeskunde of Nederlandstalig diploma of studiegetuigschrift of door het taalexamen bedoeld in artikel 15 van de op 18 juni 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

De heer Vandezande heeft het woord.

De heer R. Vandezande: Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, Dames en Heren, in artikel 1 wordt gezegd: „van de op 18 juni 1966 gecoördineerde wetten.. . "
De datum dient gewijzigd in „18 juli 1966".

De Voorzitter: Inderdaad, het is 18 juli 1966.
Geen andere opmerkingen ? *(Neen)*
— *Aangenomen.*
Dames en Heren, mag ik aannemen dat samen met artikel 1 ook het door de Commissie gewijzigde opschrift „Voorstel van decreet betreffende het bewijs van de kennis van het Nederlands in de arbeidsgeneeskundige diensten" is aangenomen? *@stemming)*

Art. 2

Voor de arbeidsgeneeskundige dienst kunnen ook worden aangewezen, geneesheren die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet houder zijn van een Franstalig diploma van doctor in de geneeskunde en van een Nederlandstalig humanioradiploma.

De Voorzitter: Op dit artikel zijn er twee amendementen: één van de heer Vandezande en één van de heer De Vlies.
Dat van de heer Vandezande luidt als volgt:
De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt:
„Voor de arbeidsgeneeskundige diensten kunnen ook worden aangewezen de houders van een franstalig diploma van doctor in de geneeskunde, doch van een nederlandstalig humanioradiploma :
a) als zij hun universitaire studies in het Frans hebben moeten doen aan de „Université Libre de Bruxelles" omdat er op dat ogenblik aldaar nog geen Nederlandse leergangen bestonden ;
b) ofwel als zij hun universitaire studies in een andere, in het Nederlandse taalgebied gelegen universiteit in het Frans hebben moeten doen omdat er op dat ogenblik aldaar nog geen Nederlandse leergangen bestonden. "
Dat van de heer De Vlies luidt als volgt:
In dit artikel na de woorden:
„houder zijn van een franstalig diploma van doctor in de geneeskunde"
de woorden :
„behaald vóór 31 december 1967 aan de Université Libre de Bruxelles en vóór 3 1 december 1945 aan de overige universiteiten"
invoegen.
De heer Lindemans heeft het woord.

De heer Leo Lindemans *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, waarde Collega's, ik zou willen suggereren beide amendementen samen te behandelen. Beide hebben als doel het uithollen te vermijden van de draagwijdte van het decreet door het vermijden van te ver reikende overgangsmaatregelen.
Bij een vergelijking van deze amendementen, kan men constateren dat het amendement van de heer De Vlies en consoorten duidelijker is gesteld, niets in het vage laat en vaste data vaststelt. De tekst voorgesteld door de heer Vandezande blijft enigszins vaag over wie zal oordelen of iemand verplicht was in het Frans te studeren. Er wordt geen datum bepaald wat in het amendement van de heer De Vlies wel het geval is.
Ik suggereeer aan de heer Vandezande zijn amendement in te trekken ten voordele van dat van de heer De Vlies en consoorten omdat dit laatste duidelijker is en in de toekomst alle misbruiken zal vermijden.

De Voorzitter: De heer Vandezande heeft het woord.

De heer R. Vandezande *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, mijnheer de Minister, geachte Collega's, op uitnodiging van de heer Lindemans zou ik graag bereid zijn mijn amendement in te trekken indien geen aanzienlijke afwijking bestond tussen mijn amendement en dit van de heer De Vlies en consoorten. Waar 1937 of 1938 zou dienen te worden vermeld, werd die datum vervangen door 31 december 1945. Ik zie hiertoe geen enkele reden.
Het advies uitgebracht door de Raad van State over het oorspronkelijke ontwerp luidt dat de richtlijnen voor het Nederlandstalig diploma veel te strak zijn en dat de oorspronkelijke tekst geen rekening houdt met het feit dat het hoger onderwijs op dat ogenblik nog niet ingevoerd was in het Nederlands, of nog niet voltooid. Om aan dit argument van de Raad van State tegemoet te komen, heb ik gepoogd objectief twee data voorop te stellen. Ik heb deze niet vermeld maar vervangen door de tekst : „Omdat op dit ogenblik aldaar nog geen Nederlandstalige leergangen bestonden". Voor de universiteit te Brussel zou deze datum 1967 zijn en indien de Raad dit verkiest zal ik dit jaartal vermelden in mijn amendement. Voor de twee andere universiteiten respectievelijk te Gent en te Leuven, zijn de data verschillend. Daarom ook heb ik opzettelijk geformuleerd: „Omdat op dat ogenblik aldaar nog geen Nederlandstalige leergangen bestonden".

Ik heb deze data niet gespecificeerd omdat deze gemakkelijk te achterhalen zijn door degenen die met de uitvoering worden belast.
Mijnheer de Voorzitter, geachte Collega's, in die omstandigheden hoop ik dan ook dat de leden van de Cultuurraad, bezorgd om het advies van de Raad van State te volgen, bereid zullen zijn mijn amendement goed te keuren omdat dit een strikte toepassing is van dit advies in verband met de vernederlandsing van het hoger onderwijs en omdat dit geldt voor de juiste data waarop het Nederlandstalig hoger onderwijs werd ingevoerd. Ik ben ervan overtuigd dat u dit amendement zult goedkeuren. *(Applaus op de banken van de Volksunie)*

De Voorzitter: De heer De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg, heeft het woord.

De heer P. De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik wou de Cultuurraad uitnodigen zich aan te sluiten bij het wijze voorstel van de heer Lindemans. Het oorspronkelijk ontwerp is ongetwijfeld een merkwaardige poging.. .

De heer R. Vandezande : Dat was het oorspronkelijk ontwerp niet. In de tekst aangenomen door de Commissie staat : „Voor de arbeidsgeneeskundige dienst kunnen ook worden aangewezen geneesheren die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet houder zijn van een Franstalig diploma van doctor in de geneeskunde en van een Nederlandstalig humanioradiploma."
Mijn amendement volgt het advies van de Raad van State om rekening te houden met de vernederlandsing van het middelbaar onderwijs en daaraan een precieze datum te verbinden. Het amendement van de heer De Vlies voegt daar een periode van 7 jaar aan toe zonder enige motivering. Bovendien luidt dit discriminatie in. Waarom 1967 voor Brussel en 'niet voor Leuven of Gent?

De heer P. De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg: Mijnheer Vandezande, ik dank u voor uw steun maar ik ben nog steeds in staat zelf mijn plan te trekken. *(Protest op de banken van de Volksunie)*

De heer R. Vandezande: Ik ook.

De heer P. De Paepe, Minister van Sociale Voorzorg: Ik stel de Raad voor zich aan te sluiten bij het voorstel van de heer Lindemans dat ertoe strekt het amendement van de heer De Vlies te aanvaarden dat trouwens ook door een lid van de Volksunie werd ondertekend, door de heer Anciaux.
Wij geven graag toe dat de tekst van de Commissie wel aanleiding kan geven tot mistoestanden. Daarom is een verduidelijking nodig. Wat betreft de bepaling in verband met de Université Libre de Bruxelles is er geen enkel verschil in opvatting tussen het amendement van de heer Vandezande en het amendement dat door de heer De Vlies werd voorgesteld. Dit laatste is echter zeer duidelijk daar een precieze datum wordt vooropgesteld.
Wij aanvaarden de bedoeling van de heer De Vlies en consoorten om in een overgangsperiode tot 31 december 1945 te voorzien. Ik heb de tekst gelezen en vond daarin geen gedetailleerde verantwoording. Er werd ongetwijfeld rekening gehouden met de moeilijkheden die zich gedurende de jaren 1937, 1938 en 1939 en volgende hebben voorgedaan wegens oorlogsomstandigheden. Daarom is het amendement van de heer De Vlies het meest verantwoord.
Indien de heer Vandezande niet wil ingaan op de vriendelijke uitnodiging van de heer Lindemans om zijn amendement in te trekken, stel ik de Raad voor dit amendement te verwerpen en zich aan te sluiten bij het voorstel van de heer De Vlies, Anciaux en Niemegeers.

De Voorzitter: De heer De Vlies heeft het woord.

De heer P. De Vlies *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, ik dank de indiener van het voorstel van decreet alsook de geachte Minister voor de steun die zij hebben toegezegd aan het amendement dat ik samen met mijn collega's Anciaux en Niemegeers heb ingediend.
Het verschil tussen het amendement van de heer Vandezande en het onze is dat ons amendement alleen betrekking heeft op enkele geneesheren die ouder zijn dan 55 jaar en in het bezit zijn van een Franstalig diploma. Wij wensen hun de gelegenheid te geven zich nog met arbeidsgeneeskunde bezig te houden. Het gaat slechts om een zeer gering aantal personen die er niet zelf verantwoordelijk voor zijn dat zij een Franstalig diploma bezitten.
Zoals ik het in mijn toelichting heb geschreven en zoals wij het hier onderstreept hebben was, in de jaren 30 de sociale druk in Vlaanderen nog voldoende sterk om talrijke ouders ertoe aan te zetten hun kinderen in Franse colleges in te schrijven.
Daarom stellen de indieners van dit amendement voor, in een genereus gebaar ten aanzien van oudere collega's met meer dan 30 jaar praktijk, de termijn van de uitzonderingsmaatregel voor de gediplomeerden van de overige universiteiten te verlengen tot 31 december 1945.
De Cultuurraad heeft er alle belang bij een voorstel van decreet goed te keuren dat het aangezicht van het Vlaamse land Nederlandser maakt, maar hij heeft er niets bij te winnen oude etterbuilen open te houden.
Wij zijn dan ook van oordeel dat verzoenend moet worden opgetreden en dat de Raad er goed zou aan doen, zoals de geachte Minister het overigens heeft

voorgesteld, het amendement goed te keuren dat ondertekend is door drie leden die het betrokken milieu kennen en die niet verdacht kunnen worden van enig franskiljonisme. *(Applaus op verscheidene banken)*

De Voorzitter: De heer Vandezande heeft het woord.

De heer R. Vandezande : Mijnheer de Voorzitter, in een ander amendement in verband met Kinderwelzijn stelt de heer De Vlies voor de termijn te verlengen tot 31 december 1940. Het gaat daar eveneens om medici. In het amendement dat wij hier behandelen stelt hij als datum 31 december 1945 voor. Misschien is er wel een verklaring voor dit onderscheid, maar toch meen ik dat de tekst van mijn amendement duidelijker is. Ik stel voor als termijn te bepalen de datum waarop het hoger onderwijs volledig Nederlandstalig is geworden, zowel in Brussel, Leuven als Gent. Dat lijkt mij een consequente tekst te zijn.

De Voorzitter : Wordt de naamstemming gevraagd voor het amendement van de heer Vandezande?

De heer Vandezande: Jawel, Mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Wordt deze vraag gesteund?
(12 leden op de banken van de Volksunie staan op)
Aangezien de naamstemming reglementair wordt gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.
Er wordt overgegaan tot naamstemming over het amendement van de heer Vandezande bij artikel 2.

De Voorzitter: De uitslag van de stemming is als volgt :

146 leden hebben aan de stemming deelgenomen.
27 leden hebben JA geantwoord.
118 leden hebben NEEN geantwoord
1 lid heeft zich ONTHOUDEN.

Het amendement is dus niet aangenomen.
Het lid dat zich heeft onthouden wordt verzocht de reden van zijn onthouding mede te delen.

De heer A. De Beul: Ik heb afgesproken met de heer Poma.

JA hebben geantwoord :

Anciaux V.
Baert F.
Belmans J.
Blancquaert François
Bouwens E.
Coppieters M.
de Bruyne H.
De Kegel G. (Mw.)
Jorissen W.
Kuijpers W.
Maes Robert
Mattheyssens R.
Peeters Paul
Persyn W.
Raskin E.
Somers J.
Valkenier J.
Vanmeulebroucke J.
Vandezande R.
Van Elsen C.
Van Grembergen P.
Vanhaegendoren M.
Van In G.
'Van Leemputten R.
Van Ooteghem 0.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc

NEEN hebben geantwoord :

Adriaensens J. (Mw.)
Aerts J.
Akkermans P.
Bascour J.
Bertels L.
Blanckaert Karel
Bode M.
Boel H.
Boey F.
Boeykens G.
Bogaerts August
Buchmann J.
Calewaert W.
Carpels 0.
Chabert J.
Claes Albert
Claeys Dries
Claeys Walter
Coens D.
Colla F.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coucke M.
Craeybeckx-Orij G. (Mw.)
Daems Jean
Daems Joseph
d'Alcantara A.
Danschutter L.
De Backer-Van Ocken H. (Mw.)
De Bondt F.
De Clercq Constant
Declercq Tij1
De Croo H.
Degrève L.
De Kerpel P.
Demeester-De Meyer W. (Mw.)
Demey 0.
Deneir A.
De Paepe P.
Dequae A.
De Rore A.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
Devos G. (Mej.)
De Wulf Roger
D'Haeyer R.
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.
Février S.
Flamant E.
Geens G.
Geldolf W.
Gerits J.
Gheysen R.
Ghysbrecht P.
Gijs R.
Henckens J.
Hendrickx J.
Kelchtermans L.
Keuleers J.
Lagae A.
Laridon A.
Lecluyse R.
Leemans E.
Lenssens J.
Lindemans L.
Martens W ilfried
Monard G.
Nauwelaers L.
Nauwelaerts-Thues J. (Mw.)
Olivier M.
Otte R.
Pede J.
Peeters Renaat
Poortmans P.
Ramaekers J.
Rolin Jaequemyns R.
Rombaut L.
Rutten M.
Smets A.
Smitt C. (Mej.)
Steyaert H. (Mej.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Temmerman G.
Tobback L.
Uyttendaele R.
Vanackere L.
Van Canneyt J.
Van Daele D.
Vandamme F.
Vandekerckhove Rob.
Vandenabeele A.
Vandenberghe G.
Van den Eynden J.
Van der Aa M.
Vanderborght F.
Van Elewyck J.
Van Herreweghe M.

Van Hoorick A.
Vankeirsbilck E.
Van Lent A.
Van Mechelen F.
Vannieuwenhuyze R.
Van Nooten E.
Van Rompaey R.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Verhaegen Joris
Verleysen W.
Verroken J.
Vreven A.
Wijnen F.
Willems G.
Wyninckx J.

ONTHOUDEN heeft zich: de heer A. De Beul.

De Voorzitter: Wordt de naamstemming gevraagd voor het amendement van de heer De Vlies op artikel 2? *(12 leden staan op).*
Wij gaan over tot de naamstemming over dit amendement.

Uitslag van de stemming:

145 namen deel aan de stemming.
Allen hebben JA geantwoord.

Bijgevolg is het amendement aangenomen.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens J. (Mw.)
Aerts J.
Akkermans P.
Anciaux V.
Baert F.
Bascour J.
Bertels L.
Blanckaert Karel
Blancquaert François
Bode M.
Boel M.
Boey F.
Boeykens G.
Bogaerts August
Bouwens E.
Buchmann J.
Calewaert W.
Carpels 0.
Chabert J.
Claes Albert
Claeys Dries
Claeys Walter
Coens D.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters M.
Coucke M.
Craeybeckx-Orij G. (Mw.)
Daems Jean
Daems Joseph
d'Alcantara A.
Danschutter L.
De Backer-Van Ocken H. (Mw.)
De Beul A.
De Bondt F.
de Bruyne H.
De Clercq Constant
Declercq Tij1
De Croo H.
Degrève L.
De Kegel G. (Mw.)
De Kerpel P.
Demeester-De Meyer W. (Mw.)
Demey 0.
Deneir A.
De Paepe P.
Dequae A.
De Rore A.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
Devos G. (Mej.)
De Wulf Roger
D'Haeyer R.
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.
Février S.
Flamant E.
Geens G.
Geldolf W.
Gerits J.
Gheysen R.
Ghysbrecht P.
Gijs R.
Henckens J.
Hendrickx J.
Jorissen W.
Kelchtermans L.
Keuleers J.
Lagae A.
Laridon A.
Lecluyse R.
Leemans E.
Lenssens J.
Lindemans L.
Maes Robert
Martens Wilfried
Mattheyssens R.
Monard G.
Nauwelaers L.
Nauwelaerts-Thues J. (Mw.)
Olivier M.
Otte R.
Pede J.
Peeters Paul
Peeters Renaat
Poortmans P.
Ramaekers J.
Raskin E.
Rolin Jaequemyns R.
Rombaut L.
Rutten M.
Smets A.
Sgittr~j(Mej.)
Sprockeels G.
Steyaert H. (Mej.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Temmerman G.
Tobback L.
Uyttendaele R.
Valkenier J.
Vanackere L.
Van Canneyt J.
Van Daele D.
Vandamme F.
Vandekerckhove Rob.
Vandemeulebroucke J.
Vandenabeele A.
Vandenberghe G.
Van den Eynden J.
Van der Aa M.
Vanderborght F.
Vandezande R.
Van Elewyck J.
Van Elsen C.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Vanhaegendoren M.
Van Herreweghe M.
Van Hoorick A.
Van In G.
Vankeirsbilck E.
Van Leemputten R.
Van Lent A.
Van Mechelen F.
Vannieuwenhuyze R.
Van Nooten E.
Van Ooteghem 0.
Van Rompaey R.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc
Verberckmoes F.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Verhaegen Joris
Verleysen W.
Verroken J.
Vreven A.
Wijnen F.
Willems G.
Wyninckx J.

Art. 3

Dit decreet geldt niet voor de arbeidsgeneeskundige diensten waarop de regelen op het gebruik van de talen in bestuurszaken van toepassing zijn.
— *Aangenomen.*

VOORSTEL VAN DECREET betreffende het bewijs van de kennis van het Nederlands in de arbeidsgeneeskundige diensten.

Naamstemming

De Voorzitter : Wij gaan thans over tot de naamstemming over het gehele voorstel van decreet.

Uitslag van de stemming:

130 namen deel aan de stemming.

Allen hebben JA geantwoord

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden overgemaakt.

JA hebben geantwoord :

iIze;sens J. (Mw.)
Akkermans P.
Anciaux V.
Baert F.
Bascour J.
Belmans J.
Bertels L.
Blanckaert Karel
BlancquaertFrancois
Bode M.
Boel H.
Boeykens G.
Bogaerts August
Bouwens E.
Buchmann J.
Calewaert W.
Carpels 0.
Chabert J.
Claes Albert
Claeys Dries
Claeys Walter
Coens D.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coucke M.
Daems Jean
Daems Joseph
d'Alcantara A.
Danschutter L.
De Backer-Van Ocken H. (Mw.)
De Beul A.
De Bondt F.
de Bruyne H.
De Clercq Constant
Declercq Tij1
De Croo H.
Degrève L.
De Kegel G. (Mw.)
De Kerpel P.
Demeester-De Meyer W. (Mw.)
Demey 0.
Deneir A.
De Paepe P.
Dequae A.
De Rore A.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
Devos G. (Mej.)
De Wulf Roger
D'Haeyer R.
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.
Février S.
Flamant E.
Geens G.
Geldolf W.
Gerits J.
Gheysen R.
Ghysbrecht P.
Gijs R.
Henckens J.
Hendrickx J.
Kelchtermans L.
Keuleers J.
Kuijpers W.
Lagae A.
Laridon A.
Lecluyse R.
Lenssens J.
Lindemans L.
Maes Robert
Martens Wilfried
Mat theyssens R.
Monard G.
Nauwelaers L.
Nauwelaerts-Thues J. (Mw.)
Olivier M.
Otte R.
Peeters Paul
Persyn W.
Ramaekers J.
Rolin Jaequemyns R.
Rombaut L.
Rutten M.
Smets A.
Smitt C. (Mej.)
Somers J.
Sprockeels G.
Steyaert H. (Mej.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Temmerman G.
Tobback L.
Uyttendaele R.
Valkenier J.
Vanackere L.
Van Canneyt J.
Van Daele D.
Vandamme F.
Vandekerckhove Rob.
Vandemeulebroucke J.
Vandenabeele A.
Vandenberghe G.
Van den Eynden J.
Van der Aa M.
Vanderborght F.
Vandezande R.
Van Elewyck J.
Van Elsen C.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Vanhaegendoren M.
Van Herreweghe M.
Van Hoorick A.
Van In G.
Vankeirsbilck E.
Van Leemputten R.
Van Lent A.
Van Mechelen F.
Vannieuwenhuyze R.
Van Nooten E.
Van Ooteghem 0.
Van Rompaey R.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc
Verberckmoes F.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Verhaegen Joris
Verleysen W.
Verroken J.
Vreven A.
Wijnen F.
Willems G.
Wyninckx J.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren K. Blanckaert, H. Boel, M. Coppieters en A. Kempinaire betreffende de samenstelling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Algemene bespreking

De Voorzitter : Dames en Heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Blanckaert, Boel, Coppieters en Kempinaire betreffende de samenstelling van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.
De bespreking is geopend.
De heer Coppieters heeft het woord.

De heer M. Coppieters: *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte Collega's, de resolutie die vandaag werd ingediend en waarbij de hele Vergadering heeft aanvaard dat ze met spoed zou worden behandelend, effent de weg naar de door velen en sedert lang fundamenteel gewenste oprichting van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.
De betekenis van de nieuwe resolutie ligt daarin, dat de fracties van deze Cultuurraad, zonder uitzondering, ermede akkoord gaan dat de wet op het Cultuurpact en het decreet inderdaad voor sommige punten kunnen verfijnd of aangevuld worden. Deze aanvulling en verfijning is de taak van het nationaal Parlement en valt buiten onze bevoegdheid. Er is reeds één initiatief vanwege sommige senatoren ; er zullen wellicht andere initiatieven volgen want het is duidelijk dat bij het raken aan een zo moeizaam tot stand gebracht pact ieder woord zwaar zal doorwegen en wellicht nog andere verfijningen en aanvullingen nodig zullen blijken dan alleen maar het artikel over de onverenigbaarheden.
U kent de moeilijkheid die de benoeming van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie tot van-

daag heeft vertraagd. We verheugen ons om de resolutie die de weg effent en nog meer om de verkiezing die straks mogelijk wordt, omdat ze in onze ogen een belangrijke stap is. Hopelijk is ze terzelfdertijd het sluitstuk van een moeizaam verworven pact tussen leden van éénzelfde volksgemeenschap die om vele historisch gegroeide redenen zeer opgedeeld leven. Anderzijds is het een begin van de even moeizame weg naar meer pluralistische samenlevingsvormen. Dat door dit hoge lichaam zal worden gewaakt onder de individuele en collectieve vrijheden kan ons slechts verheugen. Zoals bleek uit het voorstel van decreet van de heer Vanhaegendoren over het vermijden van discriminaties, had onze fractie verder willen gaan in de richting van het individuele klachtrecht. Ons over dit misschien zelfs plechtig ogenblik verheugend, mogen wij echter het grote opzet niet vergeten : een gewaarborgd extern pluralisme als middel tot en als weg naar een pluralistische samenwerking en samenleving.

Dat wij er tot op heden in deze Cultuurraad niet in geslaagd zijn een belangrijk decreet goed te keuren dat de innige samenwerking tussen alle levensbeschouwelijke en ideologische groepen en stromingen in een instelling vastlegt stemt misschien tot nadenken. Wij weten het : ideologische vrijheid, bestaansrecht en bestaansmiddelen moesten eerst mogelijk worden gemaakt en gewaarborgd aan alle groepen en stromingen. Dit is echter geenszins het einde van de reis, het is maar het begin. Want het gevaar is helemaal niet denkbeeldig dat het Cultuurpact in zijn concrete toepassing zou leiden naar een engere en hardere verzuiling. Pluralisme betekent volgens ons helemaal niet dat de fundamentele benadering van de zin van het menselijk bestaan, van de roeping en de taak van de mens, van de ideale verhouding tussen persoon en gemeenschap zouden vervagen, of erger nog zouden worden verdonkeremaand of gladgestreken. Wel integendeel, pluralisme wordt dan alleen verrijking en verfijning als de aanbreng oprecht gediversifieerd en geëngageerd is.

De Vaste Nationale Cultuurpactcommissie die door het aanvaarden van de spoedbehandeling van de resolutie wellicht vandaag tot stand kan komen zal dan ook waken over de vrijheid van de verscheidene inbrengen. Zij kan echter de samenwerking niet opleggen. Dit is een opgave voor alle Vlamingen in het laatste kwart van deze eeuw. *(Applaus op de banken van de Volksunie)*

Naamstemming

De Voorzitter: Wij gaan thans over tot de naamstemming over dit voorstel van resolutie dat als volgt luidt :

„De Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap :

— ingaande op de wens uitgesproken door de Raad in de openbare vergadering van 5 november 1974,

— bekommerd om de snelle installatie van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en de goede werking ervan,

— gaat over tot de benoeming van de leden en spreekt de wens uit dat de Wetgevende Kamers ten spoedigste de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, meer bepaald artikel 22, zouden amenderen ten einde relevante onverenigbaarheden vast te stellen. ”

Uitslag van de stemming:

142 namen deel aan de stemming.
Allen hebben JA geantwoord.

Bijgevolg is het voorstel van resolutie door de Cultuurraad voor de Nederlandse cultuurgemeenschap aangenomen.

JA hebben geantwoord:

Adriaensens J. (Mw.)
Aerts J.
Akkermans P.
Anciaux V.
Baert F.
Bascour J.
Belmans J.
Bertels L.
Blanckaert Karel
Blancquaert Francois
Bode M.
Boel H.
Boey F.
Bogaerts August
Bouwens E.
Buchmann J.
Calewaert W.
Chabert J.
Claes Albert
Claeys Dries
Claeys Walter
Coens D.
Colla F.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters M.
Coucke M.
Craeybeckx-Orij G. (Mw.)
Daems Jean
Daems Joseph
d’Alcantara A.
Danschutter L.
De Backer-Van Ocken H. (Mw.)
De Beul A.
De Bondt F.
de Bruyne H.
De Clercq Constant
Declercq Tij1
De Croo H.
Degrève L.
De Kegel G. (Mw.)
Demeester-De Meyer W. (Mw.)
Demey 0.
Deneir A.
De Paepe P.
De Rore A.
De Seranno J.
De Vidts P.
De Vlies P.
Devos G. (Mej.)
De Wulf Roger
D’Haeyer R.
Dhoore L.
Diegenant A.
Dupont A.
Dupré J.
Février S.
Flamant E.
Geens G.
Geldolf W.
Gerits J.
Gheysen R.
Ghysbrecht P.
Gijs R.
Henckens J.
Hendrickx J.
Jorissen W.
Kelchtermans L.
Keuleers J .
Kuijpers W.
Lagae A.
Laridon A.

Lecluyse R.
Leemans E.
Lenssens J.
Lindemans L.
Maes Robert
Martens Wilfried
Mattheyssens R.
Monard G.
Nauwelaers L.
Olivier M.
Otte R.
Pede J.
Peeters Paul
Peeters Renaat
Persyn W.
Ramaekers J.
Rolin Jaequemyns R.
Rombaut L.
Rutten M.
Smets A.
Smitt C. (Mej.)
Somers J.
Staels-
Dompas N. (Mw.)
Steyaert H. (Mej.)
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Temmerman G.
Tobback L.
Uyttendaele R.
Val keniers J.
Vanackere L.
Van Canneyt J.
Van Daele D.
Vandamme F.
Vandekerckhove Rob.
Vandemeulebroucke J.
Vandenabeele A.
Vandenberghe G.
Van den Eynden J.
Van der Aa M.
Vanderborght F.
Vandezande R.
Van Elewyck J.
Van Elsen C.
Van Grembergen P.
Vangronsveld F.
Vanhaegendoren M.
Van Herreweghe M.
Van Hoorick A.
Van In G.
Vankeirsbilck E.
Van Leemputten R.
Van Mechelen F.
Vannieuwenhuyze R.
Van Nooten E.
Van Ooteghem 0.
Van Rompaey R.
Vansteenkiste Emiel
Vansteenkiste Luc
van Waterschoot J.
Verberckmoes F.
Verbist A.
Verhaegen Guido
Verhaegen Joris
Verleysen W.
Verroken J.
Vreven A.
Wijnen F.
Willems G.

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Benoeming van de 13 vaste en de *13* plaatsvervangende Nederlandstalige leden.

De Voorzitter: Overeenkomstig artikel 22 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt en het overeenstemmend door de Cultuurraad aangenomen decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, is aan de orde de geheime stemming over de benoeming van de 13 vaste en de 13 plaatsvervangende Nederlandstalige leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.
De lijst van de kandidaten, gesteund door de fracties van de Raad, werd in de zaal rondgedeeld.
Aangezien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft (Rgt. art. 8, nr. 5), verklaar ik de voorgedragen kandidaten als verkozen.
Zijn dus benoemd tot vaste leden respectievelijk tot plaatsvervangende leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie de volgende dames en heren.

Vaste leden

Jean-Luc Dehaene, Luc Delanghe, Georges Ottenbourgs, Hein Nackaerts, Agnes Devos, Maria Janssens-Op 't Eynde, Willy Van Cant, Marc Galle, Willy Seeuws, Paul Rock, Arnold Herrebout,Gilberte Gepts-Buysaert, Marcel Vander Bruggen.

Plaatsvervangende leden

Miet Smet, Josée De Boods Luk Vos, Greta Dielens, Jan Van den Audenaerde, Jos Beckers, Maurice Christiaens, Paul Schlusmans, Hugo Stevens, Jaak Cuppens, Johan Beke, Willy Bultereys, Freddy Neyts. *(Applaus op alle banken)*

Overeenkomstig artikel 22, vijfde lid, van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt en artikel 22, vijfde lid, van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact, mogen de partijen die in de commissie niet vertegenwoordigd zijn, een Nederlandstalig, een Franstalig of een Duitstalig. lid met adviserende stem aanwijzen, op voorwaarde dat zij vertegenwoordigd zijn in de Cultuurraad van de betrokken cultuurgemeenschap.
Conform die bepalingen werd door de Kommunistische Partij van België de heer Jozef Turf, doctor fysica, Sleepstraat, 55, Gent voorgedragen.
Ik verklaar de heer Turf benoemd tot lid met adviserende stem. *(Applaus)*

VRAAG OM UITLEG (R.v.O. art. 49) **van de heer M. Coppieters tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de organieke onafhankelijkheid en de deontologische zelfstandigheid van de BRT.**

De Voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer M. Coppieters tot de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden over de organieke onafhankelijkheid en de deontologische zelfstandigheid van de BRT.
De heer Coppieters heeft het woord.

De heer M. Coppieters *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, er is meer dan één aanleiding tot deze vraag. Er zijn de aanhoudende scherpe aanvallen op de BRT-informatie vanuit partijpolitieke hoeken zodat terecht sinds 1967 geschreven en gesproken wordt over een crisis in de BRT.
Er is het feit dat het aan deze Cultuurraad niet mogelijk werd gemaakt zich reeds veel vroeger breed uit te spreken over het informatieprobleem ik verwijs naar mijn voorstel van decreet, voor

het eerst ingediend in 1972, dat precies tot doel had het informatievraagstuk te benaderen) en evenmin over een nieuw omroepstatuut (ondanks voorliggende voorstellen van decreet zowel van P.V.V.- als van B.S.P.-zijde) gewoonweg omdat de Commissie radio en TV sinds de oprichting van de Cultuurraad niet één keer werd samengeroepen.

Er is tenslotte de aanslepende staking van de A.C.O.D.-BRT. Deze vakbondsactie heeft principieel wat te maken met de cultuurvrede en het Cultuurpact omdat zij rechtstreeks te maken heeft met de beslissingen van de Raad van Beheer van de BRT van 4 november 1974 en 2 december 1974 tot herstructurering van de programmadiensten op het niveau van directeur, hoofdredacteur en productieleider.

Ik sta hier niet stil bij de vraagtekens rond de wettelijkheid of de proceduriële gebruikelijkheid van de gedane benoemingen of bevorderingen. Ik stel alleen maar vast dat de toepassing van artikel 20 van de Cultuurpactwet aan de orde wordt gesteld.

De stakers willen aantonen dat de socialistische strekking in de verdrukking werd gebracht zowel in de sector informatie, meer in het bijzonder wat de duiding betreft, als in de sectoren cultuur, ontspanning, programmatie en instructieve programma's.

De totale cijfers over de politieke dosering bij de radio en televisie leggen onweerlegbaar een oververtegenwoordiging bloot van de C.V.P. en nog meer van de P.V.V., een ondervertegenwoordiging van de B.S.P., terwijl de Volksunie eenvoudigweg niet aan bod komt.

Van politiek en ideologisch evenwicht in de BRT is op het ogenblik van de voorlopige benoemingen zeker geen sprake. Deze situatie is hoe ook tegenstrijdig met de geldende omroepwet en met het Cultuurpact.

Ik meen dat het nuttig is als bijdrage tot een debat ten gronde de aandacht te vestigen op algemene aspecten van de hier behandelde problematiek.

De crisis van de omroep is sinds 1968 een fenomeen dat het hele Westen treft. Wij herinneren aan de zeer grote moeilijkheden in de Verenigde Staten, Groot-Brittanië en de Duitse Bondsrepubliek, aan het einde van de O.R.T.F. en aan de zeer zware conflicten in Oostenrijk en in Zwitserland. Mogen wij er ook aan herinneren dat Nederland in 1969 een nieuwe omroep kreeg.

De redenen van die diepe malaise zijn talrijk en verscheiden. De emanciperende impact van de omroep boezemt conservatieven schrik in, terwijl de conservatieve systeembevestigende impact door links aan de kaak wordt gesteld.

Wellicht bestaat er ook een verband — het is het bestuderen waard — tussen enerzijds de concentratie van de geschreven pers en anderzijds uit dezelfde kringen de pogingen om de omroep te deconcentreren.

Het gaat dus niet alleen om een crisis van de publiekrechtelijke monopolistische omroep, — zo stelt men het, maar het is niet zo ! — hoewel het vooral deze omroepen zijn die het scherpst op de korrel worden genomen. Denken wij maar even aan het zeer zware conflict Wilson-B.B.C.

Wij raken hier het nevralgieke punt van een vrij recente ontwikkeling, te weten de raakpunten van het informatierecht van het kijkende en luisterende publiek met de informatieplicht van overheid en omroep.

Het probleem van de communicatiemedia is complex en staat in ieder politiek regime centraal want deze media zijn informateurs, kennisverspreiders, opvoeders en brengers van ontspanning. In die omstandigheden moet bij persvrijheid in de eerste plaats worden gedacht aan de rechten van de massa passieve verbruikers.

„Inspraak" mag derhalve geen ijdel woord zijn in een instelling die door de staat wordt gecontroleerd en beheerd en die het klank- en beeldbuisnieuws beheerst.

In deze context kan de vraag worden gesteld naar de samenstelling van de Raad van Beheer van de BRT. Moet deze niet opengesteld worden voor ruimere, niet zo direkte politiek gebonden inspraakvormen ?

Aldus benaderen wij direct en meer concreet de actuele BRT-problematiek. T.O.V. het recht van de gemeenschap op informatie heeft de BRT een plicht tot informeren. Deze plicht schrijft voor dat de journalisten moeten doordringen tot de kern van de zaak, dat zij uit het nieuws moeten halen wat erin zit.

De BRT moet zulks doen krachtens de organieke wet van 1960 die haar én tot onafhankelijkheid én tot strenge objectiviteit verplicht. Daartoe moeten echter voorwaarden zijn vervuld die zowel met structuren als met deontologie te maken hebben. En bij deontologie bedoel ik hier wel duidelijk zowel journalistieke, hiërarchische als partijpolitieke deontologie !

Het kernprobleem ligt blijkbaar bij de Raad van Beheer, met name de manier waarop deze wordt samengesteld en, meer in 't bijzonder nog, de relatie van de leden-beheerders met de politieke partijen. De in de omroepwet van 1960 ingebouwde garanties om kwalitatief voortreffelijke leden in de Raad van Beheer te verkiezen, werden door de politieke partijen (of geestelijke „families") in min of meer aanzienlijke mate omzeild ! I.p.v. personen met een duidelijk ideologisch politiek profiel koos men dikwijls trouwe, gedweeë partijmilitanten. Het heeft er dan ook de schijn van dat de Raad van Beheer gemakkelijk benoemingen doet naar zijn eigen beeld en gelijkenis : te weten, een kwantitatieve dosering en een kwalitatieve partij- of vakbondsbinding.

Vooral voor de berichtgeving in de ruime zin schuilt hierin een duidelijk gevaar. Immers, terwijl van de ene kant de journalisten zich tot een politieke

kleur of geestelijke familie moeten bekennen, mogen zij zich van de andere kant, niet „verplicht" voelen tegenover deze partij en zo ontstaat onvermijdelijk een discrepantie tussen de partijverwachtingen en de aanhorige journalisten.
En voor zover men van een echte kritiek kan spreken, is die dan nog overwegend negatief. Twee soorten uitzendingen van de BRT worden vooral op de korrel genomen: de informatieve en de ontspanningsuitzendingen.
De zwaarste kritiek vanwege politieke of para-politieke kringen en groepen betreft de informatie. Onder vele andere lijken twee problemen mij hier relevant.
Ten eerste, zijn de politici — „par Conseil d'administration interposé" — de chefs én de klanten van de nieuwsdienst. Zij zijn rechter én beoordeelde ! Dit is een structurele fout op een domein waar geen absolute waarheid kan worden gevonden. Sommige journalisten richten hun activiteit op de politici en ontvangen vriendschap, vertrouwen, bevorderingen enz. Andere journalisten trachten (hoe gebrekkig soms ook) nieuws te maken en te duiden voor het publiek, maar komen zodoende in conflict met het politiek establishment en/of de vakbonden. Zij worden gemeden, vernederd en achteruitgesteld. Daarenboven interesseert het groot publiek zich niet voor de berichtgeving, waarvan het niet veel begrijpt en niet inziet wat dat alles te maken heeft met het leven van elke dag.
En de administratieve, bureaucratische structuur van de BRT past niet bij redactionele activiteiten. Vermits voorstellen van decreet op een omroepstatuut voorliggen en de regering haar ontwerp over zeer korte tijd zou bekendmaken, past het suggesties te doen en vragen te stellen nopens de toekomst van ons omroepbestel.
Er moet gezocht naar criteria en procedures om een kwalitatief-voortreffelijke bezetting van de Raad van Beheer te waarborgen. Men kan zich hierbij de vraag stellen of ook de lengte en de vernieuwbaarheid van de mandaten niet moet worden gereglementeerd ?
Moet niet een „Ereraad voor Journalisten" worden opgericht, met een beperkt aantal leden die een onbetwistbare kwalificatie bezitten en die aangeduid of verkozen worden door een politiek verantwoordelijk gezag ?
Moet er niet in een subcommissie „Informatie" worden voorzien bij de „Programmaraad", waar de journalisten bepaalde informatie-onderwerpen zouden kunnen aanbevelen en bepleiten?
Moet er geen differentiële deontologie worden uitgewerkt voor louter berichtgevende journalisten en voor creatieve journalistiek ?
Binnen de BRT-begroting moet er over worden gewaakt dat de brok voor de informatie voldoende groot zou zijn. Dat is zij op heden niet! Welnu, alleen op basis van een ruimer budget kan een eerbaar compromis worden gevonden tussen het monopolie-stelsel, enerzijds, en beperkte „zuilen" anderzijds. De „duiding" uitbreiden (b.v. via een tweede net) is een budgettaire kwestie!
Voorzeker moeten wij zoeken naar criteria om de benoemingen en bevorderingen zo efficiënt mogelijk te onttrekken aan arbitraire beslissingen.
Wie over het toekomstige BRT-statuut (de nieuwe omroepwet) spreekt of schrijft, stelt het al te gemakkelijk zó voor, als zou de Nederlandse cultuurgemeenschap slechts de keuze hebben tussen een integraal zgn. „zuilensysteem en een integraal „monopolistische" omroep! Ik durf stellen dat dit beeld verkeerd is. Mag ik er toch even op wijzen dat in Nederland de N.O.S. over 40% van de zendtijd beschikt en dat zij onder meer de nieuwsuitzendingen verzorgt.. . waar sommige partijen en pressiegroepen in België het nieuwsprobleem zouden willen oplossen door „zuilen". . .
Zonder een integraal stelsel van „zendgemachtigde verenigingen" kan het bestaande systeem van standpunten-programma's worden verfijnd en uitgebreid zonder ingrijpende infrastructurele opgaven en met een minimum aan hogere uitgaven.
En daarenboven is het voor iedereen duidelijk dat wij met „zuilen" geen evenbeeld noch evenknie zouden worden van het Nederlandse stelsel ! „ Zendgemachtigde verenigingen " zou in België slechts een schuilnaam zijn voor politieke partijen !
Moeten wij ons als Vlaamse volksgemeenschap, binnen de waarborgen en mogelijkheden van een Cultuurpactwet, niet eerst afvragen of een geïnstitutionaliseerde (en dus bevorderde) verzuiling wel een juiste en wenselijke sociale evolutie zou zijn? Moeten wij niet veeleer ontzuiling nastreven?
Velen — ook partijpolitici — vergelijken te vaak de nadelen van de Belgische versie van een monopolistische omroep met de voordelen van een zuilenomroep. Dat is vanzelfsprekend geen ernstige logica.
Moeten wij niet eerst pogen een aantal misstanden van de BRT op te vangen binnen een monopolistisch systeem dat de organieke onafhankelijkheid van de BRT waarborgt en bewaart?
Vergeten wij niet dat de zuilenomroep concurrentie betekent en dus het oneindig breien aan de kous van gemakkelijke en geliefde programma's ?
Zou de gemeenschap beter gediend worden door propagandistische zuilen ? Ligt daar ons antwoord op de nood aan een dynamische cultuur in de postindustriële samenleving ? Bij deze algemene vragen, heb ik een schriftelijke nota gevoegd, mevrouw de Minister, die ik niet herhaal, omdat u er vooraf werd van in kennis gesteld
Mag ik besluiten aan de hand van een citaat van Theodore Roszak, uit zijn jongste boek „Het einde van het niemandsland" ?
Ik citeer:
„Al het andere wat ik zie gebeuren is nauwelijks meer dan propaganda of weer een nieuwe bijziende poging tot deskundige manipulatie".

Deze beschouwing past uitstekend bij het politiek-propagandistisch gewriemel rond een medium dat het belangrijkste cultuurverspreidinginstrument van ons tijdsgewricht is.
Niet naar genoegdoening van kleine potentaten dient gezocht, maar naar een verfijnde democratische ontmoeting van informatierecht en informatieplicht. Wij staan erop dat de regering haar cultuurbeleid richt, niet in de eerste plaats op instandhouding van de bestaande machten en verhoudingen maar wel op mogelijke verandering en vernieuwing.

De Voorzitter: Mevrouw de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden heeft het woord.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken (Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden *(op het spreekgestoelte):* Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, de heer Coppieters heeft zich, vooraleer zijn vragen te formuleren, een uitvoerige toelichting veroorloofd om zijn visie op de omroep te verduidelijken.
Vooraleer zijn concrete vragen te beantwoorden, zou ook ik graag van deze interpellatie gebruik maken om enkele algemene indrukken over de ontwikkeling van radio en televisie te geven.
De heer Coppieters heeft er terecht op gewezen dat de contestatie van het monopolistische karakter van de omroep, meer bepaald van de televisie, een internationaal verschijnsel is.
Dat is juist. Er zijn daar, naar mij voorkomt, twee redenen voor. Op de eerste plaats is de TV in West-Europa pas nu „meerderjarig" geworden. De inventieve pioniers van de beeldomroep uit de jaren vijftig schrijden naar de pensioenleeftijd. Zij konden zich nog beroepen op een haast onbeperkte „vrijgeleide" en good-wil1 van een argeloos publiek, dat voor de beeldbuis jarenlang in de ban van de betovering lag. Vele oudere volwassenen zijn op die wijze jarenlang slaafse en kritiekloze TV-verbruikersgeweest.
Daarin komt heden verandering.
In de omroep, vooral in de TV, voltrekt zich aan de top een aflossing van de wacht. Oudere TV-mensen moeten plaats maken voor jongere krachten, onder meer in de informatiediensten.
Dat gaat duidelijk met , , rumoer" gepaard, wat maar normaal is in een zo ingewikkelde instelling als de omroep.
Maar ook het publiek is aan „wachtaflossing toe. Een nieuwe generatie van luisteraars en kijkers treedt aan, die met de „beeldbuis" en de elektronische subcultuur is opgegroeid.
Zij zijn immers grootgebracht in een wereld waarin de „audio-visuele elektronica" in studie, spel en sport een normaal bestanddeel zijn.
Het hoeft ons niet te verrassen dat ook in het buitenland dezelfde vragen rijzen als in het eigen land.
In Frankrijk werd zopas de omroepmammoet gedecentraliseerd. De Duitse omroep kent enorme financiële moeilijkheden. Zelfs Nederland — door zovele landgenoten als het mekka van de kwaliteits-TV beschouwd — kent geregeld problemen.
De geachte interpellant heeft er terecht op gewezen dat hervormingen noodzakelijk zijn en dat het omroepbestel ernstig moet worden onderzocht. Hij meent onder meer dat deze hervorming moet aangegrepen worden „in het licht van de verhoudingen van de omroep met de overheid, het parlement, de partijen, de ideologische groeperingen".
Ik ben het daarmee eens, alhoewel ik van mening ben dat bij elke hervorming vooral het publiek centraal moet staan.
Het is niet eens zo moeilijk om een ideaal systeem van omroeporganisatie op te bouwen dat eens en voorgoed in vrede leeft met de officiële groepen die de heer Coppieters heft opgenoemd, de overheid, het parlement, de politieke partijen en de ideologische groepen, die er bij aanleunen.
Een „vierpartijenomroep" zou een ideaal partnership met het politieke bestel verzekeren, maar dan rijst de vraag of de Vlaamse TV nog voldoende kijkers zal hebben.
Ik ben integendeel van mening dat een zekere spanning tussen omroep en overheid onvermijdelijk en misschien heilzaam is, maar ik meen ook dat die spanning binnen redelijke grenzen moet blijven.
Ik geloof overigens dat de spanning tussen omroep en overheid geleidelijk zal afnemen naarmate het monopolie van officiële omroep aan betekenis inboet.
Niet alleen winnen nieuwe „elektronische media" steeds meer veld (video en beeldcassettes bijvoorbeeld) maar ook de kabeltelevisie zal in ons land het monopolie van het centrale BRT-instituut onrechtstreeks aantasten.
Het ogenblik waarop kabeltelevisie ook als een aktief medium met eigen lokale en regionale programma's zal optreden, lijkt mij in de toekomst niet meer illusoir.
Ik meen derhalve dat de officiële omroep vandaag staat voor een drievoudige uitdaging:
1. nieuwe TV-makers,
2. nieuw TV-publiek,
3. nieuwe audio-visuele technieken.

Ik heb de opkomst van het fenomeen TV steeds graag vergeleken met de uitvinding van de boekdrukkunst. Ook toen lag de wereld in de ban van de nieuwe uitvinding, die door sommigen „des duivels" werdgenoemd.
Keizers, koningen en pausen decreteerden wetten en reglementen en verleenden aanvankelijk slechts „drukrecht" aan enkele bevoorrechten.
Maar naarmate de druktechnieken zich ontwikkelden verdween het monopolie. Het boek werd een universeel instrument bij uitstek tot demokratisering van maatschappij en samenleving.
Ik vrees en ik hoop dat het met de omroep en de

TV in het bijzonder niet anders zal verlopen. De techniek van kabeltelevisie van video en beeldcassettes en straks van de communautaire-kabeltelevisie, zwakken het monopolie van de éne zaligmakende omroep af. Op natuurlijke wijze zullen problemen, die vandaag onoplosbaar lijken, zichzelf oplossen.

De televisie moet een rol in het democratiseringsproces kunnen spelen. Het mag niet eeuwig het cultuurinstrument van enkele honderde TV „professionals" blijven. De gewone burger, de sociaal-culturele verenigingen en a fortiori de politieke partijen moeten in een volwaardige democratie van het televisiemedium gebruik kunnen maken.

In die zin moeten wij ruimte blijven scheppen in de televisie voor politieke partijen, particuliere verenigingen en voor religieuze en wijsgerige genootschappen.

In die zin ook zal het nieuwe omroepdecreet voorzien in de oprichting van een „programmaraad".

Vanuit diezelfde overweging ben ik ook voorstander van een ernstig onderzoek naar de mogelijkheid van de kabel voor lokale en regionale TV-doeleinden. Ik zeg „een onderzoek" omdat vele vraagstukken vooraf aandachtig moeten worden bestudeerd vooraleer men in deze materie tot aktie overgaat.

Dit alles wil niet zeggen dat wij de ontwikkeling van de officiële omroep op zijn beloop mogen laten.

Ik bedoel evenmin dat de officiële omroep geen toekomst meer zal hebben. Integendeel, door uitbreiding van zendtijd — de noodzaak van een „tweede net" dat vroeg of laat de consequentie is van de vraag naar een „instructieve omroep" — door uitbreiding van zendtijd dus zal de omroep zowel nieuwe opdrachten verwerven als meer gastvrijheid kunnen verlenen aan allerlei maatschappelijke en politieke groepen.

Alle maatschappelijke groepen, ook de marginalen — moeten in een volmaakte democratie van alle diffusiekanalen gebruik kunnen maken.

Anderzijds zou ik deze vergadering willen behoeden voor het avontuur van een rechtstreekse politisering van de omroep — door het onmiddellijk en officieel toegang verlenen van politieke partijen of hun afgeleiden als autonome en ik onderstreep dit woord — zendgemachtigde instellingen — Er kan de BRT geen groter kwaad overkomen, dan dat haar inspiratie zo officiëel wordt als die van het „Belgisch Staatsblad" en haar aantrekkelijkheid en kijkdichtheid naar verhouding.

Om al deze redenen heeft de regering het omroepstatuut op de helling gezet.

Alhoewel de heer Coppieters mij vele vragen stelt die rechtstreeks betrekking hebben op het nieuwe omroepstatuut — waarover de regering zich nog niet definitief heeft uitgesproken — zal ik trachten hem zo duidelijk mogelijk te informeren.

De begrippen informatie, nieuws en objectiviteit werden vastgelegd in een intern document dat door de Raad van Beheer werd goedgekeurd.

Het document gaat uit van de omroepwetgeving maar werd op ruime wijze geïnspireerd door de richtlijnen die van kracht zijn in de nieuwsdienst van de B.B.C.

Het document schrijft in tien bladzijden uitvoerig de richtlijnen neer waaraan de BRT-journalist zich te houden heeft in alle informatierubrieken en -situaties.

De vraag kan worden gesteld of deze richtlijnen volledig zijn en elke willekeur of niet- objectiviteit uitsluiten.

Procedure of richtlijnen kunnen geen menselijke attitudes verbeteren als er geen bereidheid is tot objectiviteit.

Indien het waar zou zijn dat sommige BRT-journalisten het medium zouden wensen te gebruiken voor bepaalde politieke of ideologische theorieën en groepen meer aanbod te brengen als een soort compensatie voor de zwakke vertegenwoordiging van deze ideologie in andere media, onder meer de pers, dan is in die veronderstelling onze waakzaamheid in hoge mate verantwoord.

Het nieuwe omroepstatuut zal in elk geval niet kunnen voorbijgaan aan het versterken van de grootst mogelijke objectiviteit met alle mogelijke waarborgen.

Met dezelfde bedoeling onderzoekt de regering de mogelijkheid om het recht van rechtzetting te verbeteren. Dit recht op rechtzetting in de BRT is op dit ogenblik vastgelegd in een reglement dat gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1969.

Dit reglement heeft momenteel geen wettelijke rechtsgrond; er zijn overigens geen sancties.

Het komt mij derhalve voor dat het nieuwe omroepdecreet op meer expliciete wijze dit recht op rechtzetting zal moeten specifiëren.

De heer Coppieters vroeg of de politieke en ideologische strekkingen en bindingen kunnen worden gescheiden van de partijpolitieke bindingen.

De vraag die de heer Coppieters stelt kan, naar mijn mening, ook anders worden gesteld. Mag een neuttraal BRT-ambtenaar een politieke en ideologische strekking of zelfs partij politieke binding aankleven? Op deze wijze gesteld is het antwoord eenvoudiger.

Wij zien niet in waarom een BRT-personeelslid persoonlijk geen aanhanger mag zijn van een politieke of ideologische strekking en zelfs geen bepaalde politieke mandaten — b.v. op gemeentelijk vlak — mag uitoefenen.

Voor de omroepjournalist is de situatie delicater wat het rechtstreeks partijpolitiek engagement betreft en het uitoefenen van politieke mandaten. Ook andere ambtenaren, zoals leden van de rechterlijke macht, zijn niet gerechtigd politieke mandaten uit te oefenen omdat deze het uitoefenen van hun opdracht kan beïnvloeden.

De heer Coppieters had het ook over de Raad van Beheer en meer bepaald of de organieke onafhan-

kelijkheid verzoend kan worden met een politieke en ideologische controle, die hij „noodzakelijk en heilzaam" vindt.
Als men uitgaat van de „noodzakelijke en heilzame politieke en ideologische controle van de BRT" dan lijkt het ons logisch dat in de huidige samenstelling en verkiezingswijze van de Raad van Beheer deze controle beter gewaarborgd is dan dit in de vorige wetgeving geregeld was.
De BRT is een overheidsinstelling: de samenstelling van de Raad van Beheer moet dus gebeuren hetzij door de uitvoerende, hetzij door de wetgevende macht.
De huidige Raad van Beheer is een rechtstreekse emanatie van het cultuurparlement.
De wetgever heeft de benoeming van de beheersorganen in handen gelegd van het parlement om hiermee duidelijk de onafhankelijkheid van de omroep tegenover de uitvoerende macht aan te tonen.
De Cultuurpactwetgeving heeft bovendien voorzien in zeer expliciete richtlijnen voor wat de samenstelling betreft van de bestuurs- en beheersorganen van overheidsinstellingen. Deze beheersorganen moeten, dixit art. 19, de weerspiegeling zijn van de evenredige vertegenwoordiging van de politieke fracties in elke cultuurraad".
Het gaat dus om een „vertegenwoordiging" die „evenredig" is. Er is door de wetgever weinig „speelruimte" overgelaten.
Over de vraag of de berichtgeving en duiding in de omroep kunnen worden verbeterd door een verruiming van de informatiekanalen moet men elk voorstel op zijn concrete uitvoering evalueren.
Het Nederlandse zuilensysteem — door velen in den lande beschouwd als een referentie voor kwaliteitsinformatie — moet in zijn historische en typisch Noordnederlandse context worden beoordeeld.
In weinige sectoren van onze samenleving zijn de verschillen tussen Noord en Zuid zo uiteenlopend als wat het ideologisch en politiek klimaat betreft.
Ik verheug er mij over dat de geachte interpellant zich even sterk als ikzelf verzet tegen een propagandistische verzuiling van ons omroepsysteem.
Wat wij nastreven is kwaliteitsinformatie gekoppeld aan de mogelijkheid voor maatschappelijke en politieke groepen om gebruik te maken van de omroep om hun identiteit ten overstaan van de publieke opinie volgens dezelfde kwalitatieve normen te manifesteren.
De regering zal zich zeer ernstig beraden over het vraagstuk van de informatie. Ik acht het voorbarig om nu van mijn intenties en die van de Regering in detail gewag te maken.
Te zijner tijd zal het cultuurparlement de voorstellen kunnen beoordelen in het licht van de doelen van de omroep.
Het is duidelijk dat de regering wat het omroepstatuut betreft niet over één nacht ijs gaat. Het is dat het omroepstatuut verband houdt met het hele communicatievraagstuk, zo vaar wat b.v. de publiciteit betreft.
Het oprichten van eventuele ter zake raadgevende organen, maakt deel uit het gehele omroeppakket dat de regering momenteel ter studie heeft.
Wat de eerste opmerking van de heer Coppieters betreft over de opplaatsstellingen van de BRT — dit waren dus geen benoemingen, maar opplaatstellingen — werd rekening gehouden én met de kwaliteit én met het statuut van de ambtenaren én met de verplichtingen opgelegd door de Cultuurpactwet.
Nu is het duidelijk dat dikwijls een spanning ontstaat tussen deze laatste twee richtlijnen. Daarom denk ik dat dit het eerste advies zal zijn, waarover de heden geïnstalleerde Vaste Nationale Cultuurpactcommissie zich zal te beraden hebben, namelijk over de toepassing van de Cultuurpactwet bij de benoemingen in de BRT en de hele administratieve sector in het algemeen. *(Applaus op verschillende banken)*

De Voorzitter: De heer Van Geyt heeft het woord.

De heer L. Van Geyt : Met aandacht heb ik geluisterd naar het antwoord van mevrouw de Minister op de vraag van de heer Coppieters.
Ik zou dan ook willen onderstrepen, naar antwoord van een passus van dit antwoord, dat er inderdaad vier belangrijke groepen aanwezig zijn in deze Cultuurraad, maar daarnaast ook een vijfde partij. Dit kan uiteraard een zeker belang hebben, wat betreft de samenstelling van de leidende organen bij radio en TV, natuurlijk rekening houdend met de bestaande machtsverhoudingen.

De Voorzitter : De heer Coppieters heeft het woord.

De heer M. Coppieters *(op het spreekgestoelte):*
Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, geachte Collega's, wat het eerste deel van het meer algemene antwoord betreft moet ik toch opmerken dat mijn vraag naar het losmaken van de politieke ideologische binding met onder meer partijbinding van het personeel niet sloeg op het feit of zij een mandaat mogen uitoefenen.
Volgens het Cultuurpact mogen de ambtenaren ofwel zich duidelijk uitspreken, ofwel ook — deze vraag mag hun niet worden gesteld — vrijwillig en duidelijk opteren en dat niet alleen laten blijken.
Mijn vraag, mevrouw de Minister, is : hoe moet het mogelijk gemaakt worden, en dit ter bescherming van dit personeel en bijzonder ter bescherming van de journalisten, dat een algemene politieke ideologische binding niet uitmondt in de journalist met het petje. Wie het huis kent weet wat ik bedoel.
Daar gaat het niet om en evenmin of die journalist gemeenteraadslid mag zijn, maar of het voor die, duidelijk als socialist, als christen, of als nationalist,

bekende journalist meebrengt dat zijn beoordeling en heel zijn toekomst worden afgemeten niet naar de normen van het huis, maar naar de normen van de partij.
Dit was mijn vraag. Dat ligt in een heel ander vlak dan uw antwoord wanneer u zegt dat die opplaatsstellingen allemaal zo in orde zijn met het evenwicht.
Ik weet niet of „Het Laatste Nieuws" een eerbare krant is.
3 december 1973 : opplaatsstellingen : directie Cultuur – katholiek; directie ontspanning – liberaal ; directie programmatie en dienstverlening – katholiek ; directie radio BRT – katholiek; directie cultuur, kunst – katholiek ; programmatie – liberaal ; vrije tijd – liberaal ; wetenschappen – liberaal ; ontspanning, amusement met halvering van de functie – socialist; amusement – katholiek; drama – katholiek; muziek – socialist ; programmatie- en dienstverlening – nieuw ; aankoop – liberaal ; programmazaken – socialist. Faciliteiten : Van Herp; geen advies voor dienstchef.
Instructieve programma's die met het oog op „Open Universiteit" één van de belangrijkste sectoren worden : volwassen en vorming – katholiek ; schooluitzendingen – katholiek; gastprogramma's – katholiek.
Ik haal dit nieuws uit „Het Laatste Nieuws". Dat schijnt dan toch de opplaatsstelling geweest te zijn door herstructurering. Ik vraag mij toch af waar dat evenwicht zit waarop u zich beroept. *(Applaus op de banken van de Volksunie).*

De Voorzitter : Ik verleen het woord aan mevrouw de Minister.

Mevrouw R. De Backer-Van Ocken, Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden: Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, aan de heer Coppieters wens ik te zeggen dat, wat de opplaatsstellingen betreft, wij hem de lijst van de opplaatsstellingen zullen bezorgen, opdat hij zich niet enkel op krantenartikels zou moeten beroepen.

De heer M. Coppieters: Ik heb de echte lijst ook, mevrouw de Minister, en er is geen afwijking tussen de beide lijsten.

De heer Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*
Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en Heren, de volgende openbare vergadering heeft plaats op dinsdag 4 februari 1975.
Aan de orde zullen onder meer zijn:

— verscheidene begrotingsontwerpen ;
— eventueel in commissie afgehandelde ontwerpen of voorstellen van decreet en andere punten die zouden klaar zijn en door het Bureau aan de orde zullen worden gesteld.

Ik stel u voor het verder bepalen van agenda en uur voor de volgende openbare vergadering aan het Bureau en aan uw Voorzitter over te laten. *(Instemming)*
Hiermede zijn wij aan het einde van onze werkzaamheden voor vandaag gekomen.
Mag ik mijn Collega's leden van het Bureau en de fractievoorzitters verzoeken zich voor een korte vergadering naar mijn kantoor te willen begeven?
De vergadering is gesloten.

De vergadering wordt om 16 uur gesloten.
De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.

VRAGEN (R.v.O. art. 51)

Schriftelijke vragen en antwoorden

Schriftelijke vragen werden ingediend door de heren **A. Diegenant, P. De Vlies, W. Kuijpers, N. Maes, J. Valkeniers.**

(T1801) Drukkerij Ceuterick, Brusselse straat 153 B 3000-Leuven
A. Struyf Oude baan 353 B 3040 Korbeek-Lo